

Abstrakt

Bakalářská práce pojednává o literárním fenoménu intertextuality v díle *Umělé dýchání* argentinského spisovatele Ricarda Pigliy. V první části se zabývá vymezením a nastíněním pojmu a teorie intertextuality. Pojem je v práci uchopen skrze různé teorie intertextuality a dokazuje vlastní nemožnost přesné definice. Práce úžeji vychází především z teorie Gérarda Genetta, jehož koncept transtextovosti využíváme k interpretaci románu. Dále se věnuje představení intertextuálních tendencí v širším díle samotného autora. V druhé části se práce zaměřuje na identifikování vybraných intertextuálních prvků v románu *Umělé dýchání*. Jednat se bude především o Jorgeho Luise Borgese a Franze Kafku a jejich vliv na dílo *Umělé dýchání*. Cílem je upozornit na široké spektrum využití intertextuality. Je poukázáno na zkoumání historie, minulosti či současných událostí skrze intertextualitu, která v díle funguje jako nástroj umožňující interpretaci daných témat. Druhým úhlem zkoumání je využití intertextuality k vyslovení a manifestaci vlastního literárního kánonu, který autor pomocí intertextuality skládá.